

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2025/109

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Bij mailbericht van 18 februari 2025 diende ■■■ een verzoek in bij FARYS OV, Stropstraat 1, 9000 Gent, om volgende informatie te bezorgen:

- “• *De totale hoeveel drinkwater die geproduceerd werd, uit respectievelijke grond- en oppervlaktewater, per drinkwaterwingebied WPC.*
- *De jaarlijkse kostprijs van de zuivering van ruwwater per drinkwaterwingebied (WPC).”*

Bij mail van Farys van 7 maart 2025 werd dit verzoek gedeeltelijk afgewezen.

Bij mail van 31 maart 2025 diende ■■■ beroep in bij de beroepsinstantie tegen voormelde beslissing. Dit beroep werd geregistreerd op 31 maart 2025.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 18 februari 2025.

De in beroep aangevochten beslissing van Farys van 7 maart 2025 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet. Het ingediende beroep d.d. 31 maart 2025 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep is bijgevolg **tijdig** ingediend. Het beroep is ook **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Bij mail van 7 maart 2025 werd door Farys m.b.t. de eerste vraag een tabel bezorgd.

M.b.t. de tweede vraag stelde Farys: *"Uw tweede vraag daarentegen met als verzoek om vermoedelijk tevens voor de periode 2020 t.e.m. 2024, een overzicht te krijgen van de jaarlijkse kostprijs voor de 'zuivering' van ruwwater per leveringsgebied - waaruit wij begrijpen dat u met het woord zuivering doelt op de kostprijs om zowel van het oppervlaktewater als van het grondwater (afhankelijk van welk leveringsgebied) drinkwater te maken - kan niet ingewilligd worden.*

In eerste instantie omdat uw verzoek betrekking heeft op milieu-informatie in de zin van artikel I.4 11° Bestuursdecreet en een openbaarmaking niet opweegt tegen de bescherming van het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie o.g.v. artikel II.36, 7°, maar ondergeschikt tevens omdat op grond van artikel II.35, 1° Bestuursdecreet het economisch, financieel of commercieel belang van Farys primeert op de openbaarmaking."

2. Inhoud van het beroepschrift

In het beroepschrift wordt aangegeven dat het beroep enkel betrekking heeft op het antwoord van Farys op de tweede vraag.

De beroeper is van oordeel dat de door Farys ov ingeroepen uitzonderingsgronden:

- in *hoofdorde*, specifiek voor milieu-informatie bestemde uitzonderingsgrond van artikel II.36, 7°: ontvankelijk, doch ongegrond is;
- in *ondergeschikte orde*, algemene uitzonderingsgrond van artikel II.35, 1° Bestuursdecreet: niet-ontvankelijk is.

In het beroepschrift wordt verder aangegeven:

"Allereerst, wens ik te verwijzen naar een opmerking ten gronde. Zo heeft het Grondwettelijk Hof afgeleid dat, uit de algemene omschrijving die artikel 32 van de Grondwet hanteert, de grondwetgever het recht op openbaarheid van de bestuursdocumenten heeft ingeschreven als een grondrecht. Uitzonderingen op de openbaarheid van bestuursdocumenten zijn slechts mogelijk onder de voorwaarden vastgesteld door de wet, het decreet of de ordonnantie. Ze moeten worden verantwoord en beperkend worden geïnterpreteerd (GwH 25 maart 1997, arrest nr. 17/97, B.2.1 en 2.2; GwH 15 september 2004, arrest nr. 150/2004, B.3.2).

Elk beroep op een uitzonderingsbepaling moet concreet worden gemotiveerd met verwijzing naar de specifieke gegevens, eigen aan de zaak. Geen enkele uitzonderingsgrond kan de grondslag vormen om aan een bestuurde systematisch de openbaarheid van bestuur te weigeren (RvS 10 november 2023, nr. 257.841). Ten tweede, verwijs ik naar de specifieke uitzonderingsgrond in artikel II.36, 7° Bestuursdecreet voor bestuursdocumenten die betrekking hebben op milieu-informatie, door Farys ov aangevoerd in hoofdorde. In de memorie van toelichting, wordt daarover onder meer gesteld:

*“Dit artikel komt overeen met artikel 15 Openbaarheidsdecreet. In paragraaf 1 van dit artikel, wordt duidelijk gewezen op het feit dat er bij openbaarheidsverzoeken die betrekking hebben op **milieu-informatie**, een **afwijkende regeling geldt inzake de toepasbare uitzonderingsgronden**.”*

De gecoördineerde tekst van de statuten van Farys ov, definieert een “zuiveringsactiviteit” als volgt:

“De conceptie, de realisatie en de exploitatie, in de meest ruime betekenis van deze termen, van alle leidingen, kunstwerken en inrichtingen van alle aard (kleinschalige waterzuiveringsinstallaties en individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater inbegrepen) dienstig voor de opvang, het transport, de zuivering, het hergebruik van afvalwater en/of hemelwater, inclusief het beheer ervan, met inbegrip van alle technische, administratieve, economische, financiële, sociale en andere verrichtingen die er rechtstreeks of onrechtstreeks verband mee houden.”

Op basis daarvan geeft de beroeper aan dat de opgevraagde informatie (i.e. de jaarlijkse kostprijs van de zuiveringsactiviteit per WPC) dus te beschouwen is als ‘milieu-informatie’ in de zin van artikel I.4, 11° Bestuursdecreet, meer bepaald, volgens de beroeper, conform punt d) en e).

De beroeper neemt in het beroepschrift verder de passage uit de memorie van toelichting bij artikel II.36 Bestuursdecreet over (*Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 66*), meer bepaald de passages m.b.t. het relatief karakter van de uitzonderingsgronden opgenomen in artikel II.36 Bestuursdecreet en m.b.t. het feit dat bepaalde uitzonderingsgronden niet gelden voor milieu-informatie, zoals de wettelijke geheimhoudingsverplichting, en het economisch, financieel of commercieel belang van de overheid.

De beroeper stelt bijgevolg het volgende: *“Zodoende is de door Farys ov in ondergeschikte orde aangevoerde uitzonderingsgrond van artikel II.35, 1° Bestuursdecreet niet-ontvankelijk, vermits het verzoek in casu betrekking heeft op milieu-informatie en het economisch, financieel of commercieel belang van de overheid daarbij niet kan worden ingeroepen als uitzonderingsgrond.”*

Omdat de memorie van toelichting bij artikel II.36 Bestuursdecreet verwijst naar de commentaar bij de artikelen II.34 en II.35 Bestuursdecreet worden ook volgende passages uit de toelichting bij artikel II.35 door de beroeper in het beroepschrift overgenomen:

*“Dit artikel komt overeen met artikel 14 Openbaarheidsdecreet. De in dit artikel opgenomen **uitzonderingsgronden** hebben alle een **relatief karakter**, dit wil zeggen dat de hieronder vermelde belangen dienen afgewogen te worden tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend, **net zoals dit ook het geval is voor de uitzonderingen die aan bod komen in de artikelen II.33 en II.36.***

(...)

*De belangen die beschermd worden zijn maar beschermenswaardig voor zover de openbaarmaking schade aan een bepaald belang toebrengt. En zelfs wanneer er schade aan dit belang wordt aangebracht, is dit nog niet voldoende om het aan de openbaarmaking te onttrekken. Via een afwegingsproces moet duidelijk worden dat het belang dat men wil beschermen zwaarder doorweegt dan het algemeen belang dat gebaat is met de openbaarmaking. Zo zullen fabrieksgeheimen in bepaalde gevallen toch moeten openbaar gemaakt worden als de openbaarmaking in functie staat van een hoger belang zoals bijvoorbeeld de volksgezondheid. Het belang van de openbaarmaking zal in dit geval zwaarder wegen [dan] de schade die aangebracht wordt aan het belang dat gediend is met een fabrieksgeheim.” (*Parl.St. VI.P. 2017-2018, stuk 1656, nr. 1, 61*)”*

En de beroeper vervolgt:

“Bovendien wordt specifiek wat de te dezen ingeroepen uitzonderingsbepaling van artikel II.35, 1° Bestuursdecreet betreft, het volgende gesteld:

*“De decreetgever achtte een verdere beperking van deze uitzonderingsgrond niet nodig, gelet op de **belangenafweging** die voor het inroepen van deze uitzonderingsgrond verplicht is. Door deze belangenafweging zijn het immers **alleen maar fundamentele belangen** van de overheid die kunnen opwegen tegen de openbaarmaking en bijgevolg beschermd kunnen worden.” (Parl.St. VI.P. 2017-2018, stuk 1656, nr. 1, 61)*

Uit de hoger genoemde beslissing blijkt dat de belangenafweging waartoe Farys ov is overgegaan, zich in wezen beperkt tot de vaststelling dat een vrijgave van de zuiveringskosten, niet opweegt tegen de bescherming van het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie. Derhalve zou de vrijwaring van die informatie primeren op het belang van de openbaarheid van de zuiveringskosten. Echter, Farys ov maakt niet concreet duidelijk welke “fundamentele” commerciële en industriële informatie door een vrijgave van de zuiveringskosten in het gedrang zouden komen. Mijns inziens gaat die gebrekkige belangenafweging op grond van artikel 11.36, 7° Bestuursdecreet volledig voorbij aan artikel 32 van de Grondwet en aan het algemeen belang dat met de openbaarheid van bestuur, grondrecht zijnde, wordt gediend.

De milieu-informatie in casu houdt bovendien rechtstreeks verband met het grondrecht op bescherming van een gezond leefmilieu in artikel 23 van de Grondwet, waarbij de rechter het milieubelang niet zonder meer ondergeschikt kan maken aan andere belangen (RvS 5 oktober 1994, nr. 49.440; RvS 19 december 2003, nr. 126.669). Met name in klimaatzaken wordt de niet-nakoming van milieuafspraken gelijkgesteld met een schending van mensenrechten, waaronder zaken omtrent waterverontreiniging (EHRM 4 september 2014, nr. 42488/02).

Tevens vertrekt ook de Kaderrichtlijn Water (RL 2000/60/EG) en het decreet Integraal Waterbeleid van 18 juli 2003 (gecoördineerd op 15 juni 2018) vanuit het principe dat: “(43) Verontreiniging door lozing, emissie of verlies van prioritaire gevaarlijke stoffen moet worden stopgezet of geleidelijk worden beëindigd.” In het voorliggende geval is het zo dat de opgevraagde informatie dus niet alleen raakt aan een grondprincipe van één van de belangrijkste milieurichtlijnen, maar eveneens betrekking heeft op artikel 23 van de Grondwet.

Bovendien bepaalt artikel 9 Kaderrichtlijn Water, inzake de kostenterugwinning voor waterdiensten: “1. De lidstaten houden rekening met het beginsel van terugwinning van de kosten van waterdiensten, inclusief milieukosten en kosten van de hulpbronnen, met inachtneming van de economische analyse volgens bijlage III en overeenkomstig met name het beginsel dat de vervuiler betaalt.”

Gelet op het feit dat het waterprijsbeleid rechtstreeks verband houdt met de benutting van watervoorraden en de conformiteit met de milieudoelstellingen van de richtlijn, heeft de burger in casu recht op transparantie inzake de zuiveringskosten van Farys ov. Immers, om te kunnen oordelen of de zuiveringsactiviteit in een welbepaald drinkwaterwingebied op een kostenefficiënte manier verloopt en of desgevallend aan bovengenoemde verplichtingen wordt voldaan, is een vrijgave van die informatie vereist en derhalve essentieel.”

Tenslotte concludeert de beroeper: “Zodoende is de door Farys ov in hoofddorde aangevoerde uitzonderingsgrond van artikel 11.36, 7° Bestuursdecreet ongegrond, vermits een belangenafweging ontbreekt. De ingeroepen uitzonderingsgrond mag bovendien niet op een abstracte manier worden ingeroepen, maar moet concreet worden gemotiveerd met fundamentele belangen van de overheid. In casu is het mijns inziens ontegenzeggelijk dat het algemeen belang van de openbaarheid van de zuiveringskosten, in samenhang met het grondrecht op bescherming van het leefmilieu in artikel 23 Grondwet en bovengenoemde milieuverplichtingen, opweegt tegen het beschermde belang van de overheid inzake het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie.

Tot slot is het – naast die onmiskenbare belangenafweging – betwistbaar of het beschermde belang überhaupt zou worden aangetast door de openbaarmaking. Farys ov beschikt namelijk over een monopoliepositie binnen haar welomlijnd werkingsgebied. Uit bovenstaande motivering, volgde al dat het economisch, financieel of commercieel belang van de overheid niet als uitzonderingsgrond kan worden ingeroepen bij milieu-informatie. En eveneens wat betreft het vertrouwelijke karakter van de commerciële en industriële informatie, blijkt onvoldoende dat Farys ov schade zou ondervinden. En zelfs wanneer er schade aan het belang zou worden aangebracht, ontbreekt het aan fundamentele belangen om die afweging in het voordeel van Farys ov te doen uitvallen en de zuiveringskosten aan de openbaarmaking te onttrekken.”

3. Standpunt van FARYS

Op 31 maart 2025 contacteerde de beroepsinstantie Farys voor verdere toelichting, die bij mail van 7 april 2025 werd ontvangen. Vooreerst geeft Farys aan dat zij noteren dat er bij de beroeper geen betwisting bestaat over het gegeven dat de gevraagde informatie te beschouwen valt als milieu-informatie in de zin van artikel I.4, 11° Bestuursdecreet.

Farys vervolgt in haar toelichting m.b.t. de in hoofddorde ingeroepen uitzonderingsgrond **II.36, 7° Bestuursdecreet:**

“Beroeper betwist wel dat er een terdege belangenweging zou zijn gebeurd. Dat standpunt kan geenszins worden bijgetreden. Er werd weldegelijk een afweging gemaakt tussen de in het artikel II.36 Bestuursdecreet opgesomde belangen tegenover de openbaarmaking van een bestuursdocument (d.i. Alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie).

Dat Farys bovendien schade zou oplopen in het geval deze cijfers openbaar gemaakt worden is bijgevolg reëel.

Zo komt het commercieel belang van Farys in het gedrang wanneer de kostprijzen openbaar zouden gemaakt worden, nu de koop-verkooprijzen voor drinkwater immers niet gereguleerd zijn tussen de watermaatschappijen onderling.

M.a.w. de productiekosten van de mogelijke verkopen tussen de watermaatschappijen zijn niet gekend, want de verkoopprijzen maken namelijk voorwerp uit van vertrouwelijke onderhandelingen en waterleveringscontracten.

Dat de rest van de watersector hiermee schade zou kunnen oplopen geldt zo evenzeer.

Voorts kan een openbaarmaking van de gevraagde kosten tevens voor een vertrouwensbreuk met haar deelnemende steden en gemeenten zorgen.

Bijgevolg werd er dus weldegelijk een afweging gemaakt tussen de belangen die reeds gediend worden door de rapporteringen en meldingen die Farys dient te vervullen t.a.v. de WaterRegulator (VMM) enerzijds, en het belang dat iedere burger zelf appels met peren dreigt te zullen vergelijken binnen de ruimere (water)-sector, en/of detailkennis van de cijfers waarvan men kennis neemt, en/of kennis van de sector, en/of de gegevens in de verkeerde handen zouden terechtkomen na openbaarmaking en eventueel zouden gepubliceerd kunnen worden. Dergelijk toezicht is rekening houdende met het bewezen algemeen belang wettelijk bepaald en strekt zich verder dan louter een kostenrapportering maar houdt tevens toezicht over o.a. de drinkwaterleveringszekerheid. Een afweging van kostenefficiëntie, zoals de beroeper stelt, trouwens laten geschieden door elke particulier, kan niet gevolgd worden en zou geheel disproportioneel zijn.

Wij kunnen de beroeper dan ook niet bijtreden dat er geen sprake zou zijn van fundamentele belangen die niet zouden opwegen tegen de openbaarmaking.”

Voorts stelt Farys thans: ***“Bovendien, is er geen bestuursdocument ter beschikking dat voldoende antwoord geeft op haar vraagstelling.*** Zo verzocht de beroeper om ‘de jaarlijkse zuiveringskost met een opsplitsing per drinkwaterwingebied’. Deze opsplitsing per drinkwaterwingebied is niet voorhanden binnen Farys, nu

de periodieke rapportering t.a.v de Vlaamse Regering dergelijke afsplitsing zelfs niet vereist! Hiermee vraagt de beroeper meer informatie (opsplitsing) dan te verstrekken is aan de WaterRegulator.

Wij verwijzen in dat verband ook naar een andere beslissing vanwege de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur (gekend onder nummer OVB/2019/56) waarin werd bepaald dat het beroep ongegrond werd verklaard om reden dat documenten die niet voorhanden zijn tevens niet kunnen openbaar gemaakt worden (in de zin van artikel I.4.3° Bestuursdecreet).

*In het geval er zou geoordeeld geweest zijn om de openbaarmaking te verlenen, en Farys zo welwillend is om het begrip 'zuiveringskost' te linken aan haar eerdere vraagstelling (hoewel het begrip normaliter ingevuld wordt als sanering van rioolwater), dan zou dit betekend hebben dat er louter voor de beroeper **een abstracte manuele boekhoudkundige rapportering en berekening zou gefabriceerd dienen te worden, met risico op incorrectheden, waarbij dan een berekening moet gemaakt worden per leveringsgebied met bijkomend nog de aanrekening van een verdeelsleutel van overkoepelende kosten, zoals centrale diensten (HRM/ICT/Financieel beleid/markering/Communicatie/directie) en financieringskosten.***

Dergelijke manuele oefening zou buitensporig zijn, nu er per locatie andere factoren spelen. De kostprijs voor Farys is evident verschillend voor een klant uit bv. Oostende (alwaar Farys zelf drinkwater produceert) t.o.v. een klant uit een regio alwaar drinkwater aangekocht wordt maar waar dan wel transportkosten en onderhoudskosten bovenop geheven worden.

Hoewel ons inziens het creëren van nieuwe rapporten niet onder de definitie van bestuursdocumenten kan aanzien worden, staat de vraagstelling van beroeper daarenboven niet in verhouding met haar doelstelling waar nu pas duidelijkheid over gekomen is.

In het beroepsverzoekschrift namen wij namelijk voor het eerst kennis van haar doelstelling, met name dat zij door de openbaarmaking van die 'bestuursdocumenten' wenst te oordelen of de zuiveringsactiviteit in een welbepaald drinkwaterwingebied op een kostenefficiënte manier verloopt en of desgevallend aan de verplichtingen wordt voldaan.

Een kostenbeoordeling is slechts één aspect waar de WaterRegulator rekening mee houdt bij de periodieke rapportering, daarnaast zijn er nog meerdere factoren dan louter het economische aspect, denk maar aan o.a. de leveringszekerheid van drinkwater.

Dergelijke ogenschijnlijke eenvoudige vragen leiden tot zeer complexe en gedetailleerde antwoorden, waarvan we vaststellen dat de geijkte kanalen niet bevraagd zijn (zie supra randnr. 3) hoewel dienstig in het kader van uniforme antwoorden wanneer eenzelfde oefening bij andere watermaatschappijen zou gemaakt worden."

Farys vervolgde: "Wij stelden de beroeper reeds per mail op 18.2.2025 gerust dat wij aan de opgelegde verplichtingen voldoen, en er geen overschrijdingen in de afgelopen 5 jaar optraden voor pesticiden of metabolieten zodoende er **geen dreiging was voor de volksgezondheid.**

Omtrent de verwijzing naar de Kaderrichtlijn Water en het decreet Integraal Waterbeleid wordt bij gebreke aan relevantie geen verder standpunt ingenomen, nu toch wel al duidelijk is gebleken dat de volksgezondheid niet in het gedrang is." En verder: "Wat beroepers bezorgdheid betreft of er wel op een kostenefficiënte manier geopereerd wordt, hernemen wij dat Farys overeenkomstig het decreet lokaal bestuur onder toezicht van de Vlaamse Regering staat en zij aldus zodoende onder toezicht van deze overheid staat om (cijfermatige) verantwoording/toelichting/duiding te verschaffen".

Farys vervolgde in de toelichting m.b.t. – subsidiair – de ingeroepen uitzonderingsgrond II.35, 1° Bestuursdecreet:

"In tweede instantie werd de openbaarmaking van 'de jaarlijkse kostprijs van de zuivering van ruwwater per drinkwaterwingebied' afgewezen op grond van artikel II.35,1° Bestuursdecreet dat als volgt luidt:

Tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, wijzen de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28 §1, een aanvraag tot openbaarmaking af als ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid

niet opweegt tegen de bescherming van een van de volgende belangen: 1° een economisch, financieel of commercieel belang van de overheidsinstantie

Zonder enige afbreuk te doen aan bovenstaande motivatie, moet deze uitzondering volgens de memorie van toelichting, het beleid of de beleidsintentie van de instanties en de economische, financiële en commerciële belangen van alle instanties die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en Gewest vallen beschermen tegen het risico van speculatieve daden die voorkennis van informatie kan meebrengen.

Zoals hierboven reeds werd geduid, betreft het verzoek tot het overmaken van 'de jaarlijkse kostprijs van de zuivering van ruwwater per drinkwaterwingebied' gevoelige commerciële en industriële informatie, waarbij de openbaarmaking schade kan toebrengen aan de opdrachthoudende vereniging Farys.

Zo komt het commercieel belang van Farys in het gedrang wanneer de kostprijzen openbaar zouden gemaakt worden, nu de koop-verkooprijzen voor drinkwater immers niet gereguleerd zijn tussen de watermaatschappijen onderling.

M.a.w. de productiekosten van de mogelijke verkopen tussen de watermaatschappijen zijn niet gekend, want de verkoopprijzen maken namelijk voorwerp uit van vertrouwelijke onderhandelingen en waterleveringscontracten.

Er bestaat namelijk het risico dat op basis van deze weinig toegelichte cijfers een verkeerde interpretatie kan gegeven worden, waardoor er trouwens ook een vertrouwensbreuk kan ontstaan tussen Farys en haar deelnemende steden en gemeenten.

De verstrekte motivatie i.v.m de toepassing van artikel 11.36,7° Bestuursdecreet zijn tevens van toepassing op de ingeroepen uitzonderingsgrond in ondergeschikte orde."

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De beroepsinstantie wijst erop dat het voorwerp van het verzoek om informatie volgens het oorspronkelijk verzoek "de jaarlijkse kostprijs van de zuivering van ruwwater per drinkwaterwingebied (WPC)." betreft.

Eveneens dient de beroepsinstantie vast te stellen dat pas in de toelichting aan de beroepsinstantie en niet in de bestreden beslissing Farys aangeeft dat de beroeper vraagt om de jaarlijkse zuiveringskost met een opsplitsing per drinkwaterwingebied, maar dat deze opsplitsing per drinkwaterwingebied niet voorhanden is binnen Farys, nu ook de periodieke rapportering t.a.v. de Vlaamse Regering een dergelijke afsplitsing niet vereist.

Bijkomend geeft Farys, ook louter t.a.v. de beroepsinstantie, aan dat een openbaarmaking zou inhouden dat een "abstracte manuele boekhoudkundige rapportering en berekening zou gefabriceerd dienen te worden, met risico op incorrectheden, waarbij dan een berekening moet gemaakt worden per leveringsgebied met bijkomend nog de aanrekening van een verdeelsleutel van overkoepelende kosten, zoals centrale diensten (HRM/ICT/Financieel beleid/markering/Communicatie/directie) en financieringskosten. Dergelijke manuele oefening zou buitensporig zijn, nu er per locatie andere factoren spelen. De kostprijs voor Farys is evident verschillend voor een klant uit bv. Oostende (alwaar Farys zelf drinkwater produceert) t.o.v. een klant uit een regio alwaar drinkwater aangekocht wordt maar waar dan wel transportkosten en onderhoudskosten bovenop geheven worden."

Gelet op de aan de beroepsinstantie door Farys verstrekte toelichting dient de beroepsinstantie redelijkerwijze te wijzen op artikel 11.31, derde lid Bestuursdecreet. Zo mag het recht op afschrift of uitleg als wijze van openbaarmaking onder geen beding ertoe leiden dat een instantie wordt gedwongen nieuwe bestuursdocumenten te produceren waarin de door verzoeker gewenste informatie terug te vinden is. Eveneens moet erop gewezen worden dat de draagwijdte van het recht op openbaarmaking ook beperkt wordt door wat is bepaald in artikel 11.31, derde lid van het Bestuursdecreet, namelijk dat een aanvraag tot

openbaarmaking voor een instantie geen verplichting inhoudt om informatie te verwerken of te analyseren. De vereiste dat het moet gaan om bestaande bestuursdocumenten én het ontbreken van elke verplichting tot analyse of verwerking stellen dus ook grenzen aan het recht op openbaarmaking.

Zo wordt aangegeven in de parlementaire voorbereiding bij voormeld artikel II.31 Bestuursdecreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 55): “Het derde lid komt overeen met artikel 20, §1, eerste lid, tweede zin, van het Openbaarheidsdecreet en houdt in dat een instantie enkel verplicht is tot openbaarmaking van bestaande documenten en informatie en verplicht deze dus niet tot het creëren van nieuwe documenten op basis van bestaande gegevens of documenten. Men kan een instantie niet verplichten om de gevraagde informatie te verwerken of te analyseren. Tenzij in het geval van gedeeltelijke openbaarmaking is er geen verplichting tot verwerking. Indien de informatie ‘verwerkt’ moet worden, is er ook geen ‘beschikbaar’ document.”

Conform artikel II.31, derde lid van het Bestuursdecreet, is een overheidsinstantie dus niet verplicht om, in het kader van de afhandeling van een openbaarheidsaanvraag, nieuwe documenten aan te maken of bestaande informatie te verwerken of te analyseren.

De beroepsinstantie kan bijgevolg op basis van de door Farys bezorgde toelichting redelijkerwijze enkel besluiten dat de door de beroeper gevraagde informatie niet voorhanden is. Bijgevolg kan, gezien artikel I.4, 3° Bestuursdecreet waarbij een bestuursdocument wordt gedefinieerd als de informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie, ervan geen afschrift verleend worden vermits het – volgens de toelichting van Farys – gaat om onbestaande documenten.

Het ingestelde beroep door beroeper moet bijgevolg als **ongegrond** worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 31 maart 2025 tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van Farys van 7 maart 2025 wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 30 april 2025

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter